

(12)

CERERE DE BREVET DE INVENTIE

(21) Nr. cerere: **a 2018 00257**

(22) Data de depozit: **12/04/2018**

(41) Data publicării cererii:
29/11/2019 BOPI nr. **11/2019**

(71) Solicitant:
• **PROMEDIVET S.R.L., STR.LUNGĂ NR.46G, SOVATA, MS, RO**

(72) Inventatori:
• **FAZAKAS ZOLTAN, STR.TEILOR NR.6, SOVATA, MS, RO;**
• **FAZAKAS MIHALY, STR.PRINCIPALĂ NR.187, BL.A, SC.2, AP.3, SOVATA, MS, RO**

---

(54) **UNGUENT VETERINAR ȘI PROCEDEU
PENTRU PREPARAREA ACESTUIA**

(57) Rezumat:

Invenția se referă la un unguent veterinar și la un procedeu de obținere a acestuia. Unguentul, conform invenției, este constituit în procente masice din 14...15% tinctură din amestec de plante: iederă, sunătoare, coada șoriceului, tătăneasă, muguri de plop, salvie, gălbenele, pătlagină, brusture, 49...53% vaselină, 3,5...5% lanolină anhidră, 14...15% ulei de parafină, 0,35...1,2% acid salicilic și 14...15% polisorbat. Proce-

deul, conform invenției, constă în prepararea tincturii de amestec de plante, după care aceasta se încorporează într-un amestec de vaselină, lanolină, acid salicilic în parafină și polisorbat, rezultând un produs sub formă de cremă.

Revendicări: 10

Cu începere de la data publicării cererii de brevet, cererea asigură, în mod provizoriu, solicitantului, protecția conferită potrivit dispozițiilor art.32 din Legea nr.64/1991, cu excepția cazurilor în care cererea de brevet de inventie a fost respinsă, retrasă sau considerată ca fiind retrasă. Întinderea protecției conferite de cererea de brevet de inventie este determinată de revendicările conținute în cererea publicată în conformitate cu art.23 alin.(1) - (3).

UNGUENT VETERINAR ȘI PROCEDEU PENTRU PREPARAREA ACESTUIA

Invenția se referă la un unguent veterinar și la un procedeu pentru prepararea acestuia, utilizabil la animale de companie și de gospodărie, ca adjuvant în plăgi, infecții ale pielii, dermatoze superficiale, arsuri, în tratarea afecțiunilor podale, panaritii, pododermatite, infecții ombilicale, infecții cutanate mamare și constituie o perfecționare a invenției din Cererea de brevet de inventie A/00063/01.02.2018.

Se cunosc diferite unguente, cu spectru larg de acțiune. Astfel, produsul ALAPTID al firmei BIOVETA a.s. din Republica Cehă conține la 100 g de compoziție 1 g alaptidă și excipienți (Polisorbat 60, alcool cetil-stearil, parafină lichidă, glicolpropilen, parahidroxibenzoat de metil, parahidroxibenzoat de propil, ser injectabil) până la 100 g. Mod de acțiune: atunci când un unguent este aplicat pe pielea intactă, penetrarea alaptică este zero din punct de vedere cantitativ. După administrarea directă la rana deschisă, alaptina pătrunde în sânge și apoi este distribuită în sistemul vascular. Când se întoarce în capilar, începe să penetreze țesuturile înconjurătoare prin difuzie și filtrare. Legarea sa la proteinele plasmatice este scăzută, este, de asemenea, rezistentă la efectele peptidazelor.. [https://www.lekarna.cz/alaptid-ung-20g/]

Un alt unguent cunoscut, VASENOL, al firmei UAB Ruvera din Lituania, conține vaselină, apă, uree, glicerină, acid stearic, gliceril-stearat, trietanolamine. Datorita componentelor sale, VASENOL se recomadă pentru protejarea pielii în condiții naturale nefavorabile (frig, umezală, caldură excesivă) precum și pentru tratarea unor leziuni cutanate (crăpături, crevase) sau pentru protecția pielii mâinilor fermierilor. [http://www.vetexpert.ro/medicamente-veterinare/antiseptice-cicatrizante/unguente-c194/vasenol-p1115.html]

Unguentele veterinare și procedeele de obținere cunoscute prezintă următoarele dezavantaje:

1. Substanțele active din compoziția lor sunt substanțe de sinteză.
2. Necesitatea lucrului la cald.
3. Necesitatea lucrului cu solvenți inflamabili.
4. Necesitatea lucrului cu solvenți toxici.

Problema tehnică pe care o rezolvă inventia constă în lărgirea gamei de unguente veterinare prin utilizarea unor componente active obținute din plante și nu numai a unor componente active de sinteză, care să prezinte o toxicitate scăzută atât la animal, cât și la operator.

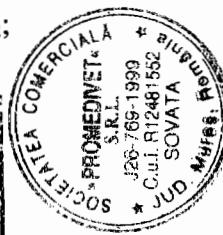
Unguentul, conform invenției, înlătură dezavantajele de mai sus prin accea că are la bază o tinctură în propilenglicol și conține un extract de:

- Iederă (*Hedera helix*);
- Sunătoare (*Hypericum perforatum*);
- Coada șoricelului (*Achillea millefolium*);
- Tătăneasă (*Symphytum officinale*);
- Muguri de plop (*Populus nigra*);
- Jaleș de grădină (*Salvia officinalis*);
- Gălbenele (*Calendula officinalis*);
- Pătlagină (*Plantago major*);
- Brusture (*Arctium lappa*).

iar solventul folosit este propilenglicolul $C_3H_8O_2$. Tinctura obținută din amestecul de plante deja descris este încorporată în unguentul conform invenției prin amestecare cu o compoziție compusă din:

- Vaselină – amestec semisolid de hidricarbonați C_nH_{2n+2} ;
- Lanolină anhidră;
- Ulei de parafină;

CERERE DE BREVET PENTRU INVENȚII ȘI MARCĂ
Cerere de brevet de inventie
Nr. a 218.00.287
Data depozit ..... 12 -04 - 2018

- Acid salicilic $C_6H_4(OH)COOH$;
- Polisorbat $C_{64}H_{124}O_{26}$.

Lanolina, o subsanță gălbuietă semi-solidă, cu consistență grasă, este insolubilă în apă și de aceea formează împreună cu apa o emulsie de tip apă în uleiurile stabile, ea putând reține de 5 ori greutatea sa de apă ceea ce face din lanolină un foarte bun hidratant cutanat; este un emolient foarte bun care menține un nivel optim de hidratare a pielii. Rolul ei în amestec este acela de a ajuta pătrunderea în profunzime a substanțelor active din plante.

Uleiul de parafină, cunoscut și sub numele de ulei mineral sau Paraffinum liquidum, este o substanță inertă – adică nu interacționează cu nici un alt produs. Pentru că moleculele uleiului de parafină sunt mari, ele nu pătrund prin piele ci creează un strat protector la suprafața acesteia. Datorită acestui fapt, el poate fi aplicat pentru a hidrata, deoarece protejează pielea de mediul extern, împiedicând deshidratarea și nu este absorbit de către organism. Rolul lui în amestec este acela de a înmuia unguentul, pentru a fi mai ușor de aplicat (fără acest component, unguentul are o consistență foarte solidă, nu este cremos).

Acid salicilic $C_6H_4(OH)COOH$, un hidroxiacid aromatic, precursor al acidului acetilsalicilic, este un compus incolor, cristalin, care are proprietăți bactericide, antipiretice și antisepice, fiind folosit pentru ușurarea durerilor și pentru reducerea febrei. Rolul lui în amestec este acela de a înmuia pielea, substanțele active putând astfel acționa mai eficient.

Polisorbatul $C_{64}H_{124}O_{26}$, folosit ca emulgator, este o mixtură parțială de esteri de sorbitol oleați și anhidridă de sorbitil condensați cu aproximativ 20 de moli de oxid etilenă (C_2H_4O) pentru fiecare mol de sorbitol și a sa mono- și dianhidridă. Se prezintă sub forma unui lichid uleios de culoare galben – portocale având un miros slab caracteristic și un gust amăru, fiind foarte solubil în apă și determinând apariția unei soluții inodore și aproape incolore; este de asemenea solubil în alcool, în uleiuri stabile, în acetat de etil și în toluene, dar este insolubil în uleiuri minerale. Rolul lui în amestec este acela de a păstra produsul omogen până la răcire.

Unguentul veterinar conform invenției prezintă următoarele avantaje:

1. Substanțele active din compoziția sa sunt de proveniență naturală (din plante).
2. Nu necesită solvenți toxici sau inflamabili.
3. Din cauza efectului de potențare a plantelor, unguentul cu extract de proveniență naturală este mult mai eficient decât produsele fără extract.
4. Toate substanțele active fiind de proveniență naturală, nu se formează rezistență.

Unguentul veterinar, conform invenției, conține o tinctură (rețeta a) obținută dintr-o cantitate de $10 \div 30$ kg amestec de plante, $20 \div 40$ l apă și $80 \div 100$ l propilenglicol, amestecul de plante fiind compus (rețeta b) – de exemplu – din Iederă (*Hedera helix*) cu Sunătoare (*Hypericum perforatum*), cu Coada șoricelului (*Achillea millefolium*), cu rădăcină de Tătăreasă (*Symphytum officinale*), cu Muguri de plop (*Populus nigra*), cu Jaleș de grădină (*Salvia officinalis*), cu Pătlagină (*Plantago major*), cu Brusture (*Arctium lappa*). Amestecul de plante prezintă un procentaj al plantelor constituente ce variază în limite largi, de la 5% la 25% pentru fiecare plantă. Tinctura obținută (rețeta a) se încorporează într-o compoziție (rețeta c), având $150 \div 200$ kg Vaselină, $10 \div 20$ kg Lanolină anhidră, $40 \div 60$ kg Ulei de parafină, $1 \div 5$ kg Acid salicilic $C_7H_6O_3$, $40 \div 60$ kg Polisorbat $C_{64}H_{124}O_{26}$ și $40 \div 60$ l Tinctură (rețeta a). Efectul unguentului veterinar, conform invenției, este mult potențat față de alte unguente datorită prezenței extractelor de plante, fiecare plantă având acțiune farmacodinamică specifică:

- Iedera are acțiune topică în ulcerații și analgezică în nevrite, celulite și în celulalgie. Are acțiune antibiotică (mai ales asupra germenilor gram-pozitivi) și fungicidă (față de *Candida albicans* și mai multe sușe de dermatofizi), prezintă acțiune antiinflamatoare, antiedemice și insecticide, fiind indicată utilizarea sub formă de extract, întrucât planta proaspătă este un puternic iritant dermic (se utilizează doar pe abcese sau furuncule, pentru maturare, sub formă de comprese).
- Sunătoarea are, printre altele, datorită uleiului volatil, hipericinei și taninului, acțiune antisепtică, astringentă, antihemoragică (hemostatică), antiinflamatoare și cicatrizantă fiind de asemenea importantă acțiunea sunătoarei ca vitamina P, determinată de glicozidele

cvercetolului și în primul rând de hiperozida, această catenă glucidică constituită din galactoză, conferindu-i o mai bună solubilitate, difuziune și permeabilitate, cea ce explică și acțiunea sa vasodilatatoare. Protejează țesuturile rânite, fără a opri supurația, secreția, iar ca antiseptic are acțiune antibacteriană, antivirală și antimicotă, având uz extern, ca cicatrizant și dezinfectant în plăgi purulente și arsuri, pe râni și arsuri greu vindecabile, pe eczeme, dermatite.

- Coada șoricelului, datorită componentelor din uleiul volatil, în special a camazulenei, are proprietăți antiinflamatorii, ușor antiseptice și protectoare împotriva radiațiilor, epitelizante, extractele eterice și alcoolice de frunze și flori având acțiune antibiotică și datorită substanței amare – achileinei, reduce timpul de coagulare a sângele, diminuând totodată congestia, usucă secreția și are proprietăți dezinfecțante și calmante.
- Tătăneasa, datorită componentelor, în special a alantoinei, are proprietăți hemostatice, antiinflamatoare, astringente și cicatrizante.
- Mugurii de plop, au proprietăți antiinflamatorii, antiseptice, cicatrizante, astringente și slab analgezice, datorită glicozizilor fenolici având și proprietăți antibacteriene și antimicotice.
- Jaleșul de grădină are proprietăți antiinflamatoare, cicatrizante și ușor astringent, fiind hemostatic local și având proprietăți antibacteriene și antimicotice.
- Gălbenelele, datorită componentelor lor, au proprietăți antiinflamatorii, anticatarale, antiseptice și cicatrizante, extractele inhibă dezvoltarea stafilococului auriu, *Echerichia coli* și *Candida albicans* și au și activitate antivirală și anti-trichomonazică, întrețin pielea, regenerază epiderma.
- Pătlagina, datorită mucilagiilor, planteozei și a unor produși de hidroliză, are proprietăți emoliente, datorită taninurilor și aucubozidului are proprietăți antiseptice, antiinflamatoare, astringente, hemostatice, cicatrizante, anticatarale și antipruriginoase, în timp ce mucilagul din plantă îmboanează tegumentele, permitând enzimelor proteolitice să macereze pielea, plaga deschisă fiind sterilizată de substanțele polifenolice, iar carotenoidele, fitosterolii și acizii grași cu acțiune cicatrizantă contribuie la refacerea țesutului bolnav, lezat și uleiurile grase din plantă protejează rana de radiațiile ultraviolete.
- Brusturele are proprietăți antibacteriene, mai ales față de cele gram-pozițive, antivirale și are efect de regenerare a epidermei.

Invenția mai are ca obiect un procedeu pentru prepararea soluției cicatrizante. Materia primă pentru obținerea extractului (tincturii) se obține prin recoltarea anumitor părți ale plantelor componente, astfel:

- Iedera: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de iederă este formată din frunzele tinere de pe ramurile sterile 3 – 5 lobate, lung petiolate, glabre, lucioase, de culoare verde-închis pe față, cu nervație palmată, culese tot timpul anului, fără miros caracteristic, gust slab astringent, amăru; conține saponozide: hederine, hederacozida A, care prin hidroliză dă glucoză, arabinoză și hederagenină, o triterpenă pentaciclică și, de asemenea, conține compuși polifenolici: rutozid, rutinoid; acid clorogenic și cafeic, scopolină, zaharuri, săruri minerale, beta-caroten, alfa-tocoferoli și substanțe estrogene.
- Sunătoare: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de sunătoare este formată din părțile terminale îmbobocițe sau în florite ale plantei, cu condiția ca partea cea mai groasă a tulpinii să nu depășească 2 mm în diametru, lungimea părților care se recoltează până în luna iulie fiind de 20-30 cm și fiind prevăzută cu ramuri cilindrice, cu două muchii longitudinale, de culoare verde sau roșcat-verzuie, cu frunze eliptice, opuse, glabre, verzi, cu mici puncte negre pe marginea întreagă și cu numeroase punctuații (glande) pe toată suprafața limbului, care privit prin transparență, pare perforat, iar florile, dispuse în dichazi, au caliciul și corola pentamerică, sepale lanceolate, petale galbene aurii cu puncte negre, având miros caracteristic balsamic, gust aromatic-amar, rezinos și astringent; planta uscată conține 0,05-0,10% ulei volatil în părțile aeriene și 0,40-0,50% în flori, uleiul volatil conținând alfa-pinol și carburi sesquiterpenice, săruri minerale, conține de asemenea derivați polifenolici: o flavonoidă – hiperozida (galactozida cvercetolului), rutozid, cvercetol, acid cafeic și clorogenic și mai conține și tanin de natură catechică până la 12%, o substanță colorantă – roșul de *Hypericum* sau hipericina – care are în lumina ultravioletă o

puternică fluorescență roșie, fiind un derivat al naftodiantronei, colină, carotenoide, saponine, acid ascorbic, nicotinic și valerianic.

- Coada șoricelului: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de coada șoricelului este formată din inflorescențe înflorite complet culese la amiază, pe timp uscat, în lunile august și septembrie, adică partea superioară a plantei, cca. 30 – 40 cm sau florile culese cu o tulpină de 3-4 cm provenind de la speciile Achillea Millefolium L., Achillea collina Beker, Achillea pannonica Scheele, Achillea crithmifolia W. et K. și Achillea stricta Sch., ce se recoltează de multe ori împreună putându-se recunoaște ușor după frunzele penat sectate, glabre sau păroase, cu lacinii netede, uniform distribuite, cele terminale îngust sau liniar lanceolate, iar antodiile numeroase, alungit-ovoide, cu foliole involucrale verzi-gălbui fiind uneori îngust și brunii marginate în timp ce florile marginale sunt albe, uneori rozee, cu ligule obovate, având miros slab aromat, gust amar, ușor sărat, astringent; părțile aeriene ale plantei (recoltate la înflorire și uscate) conțin 0,10–0,40% ulei volatil, iar inflorescențele până la 0,50%, uleiul volatil conținând 8-10% compuși triterpenici monociclici, precum și triterpene biciclice, ca: d-alfa-pinen, 1-borneol, trionă, cariofilen, alte sesquiterpene și alcooli sesquiterpenici, acid salicilic, formic, acetic, izovalerianic și camazulen, conținutul în camazulen variind între 0,01 și 0,10% în inflorescențe, iar în uleiul volatil între 20 și 30%, în funcție de specie, momentul înfloririi, caracterul individual, modul de uscare, depozitare etc., pe lângă uleiul volatil, părțile aeriene mai conținând o substanță amară de natură glico-alcaloidică – achileina, tanin (cca 3%), acid aconitic, asparagină, colină, acid ascorbic (cca 0,30%) în frunzele uscate, ulei gras (cca. 2%) format din acizii linoleic, oleic, miristic, palmitic și gliceride ale acestor acizi, alcool cerilic liber și sub formă de acetat, rezine (cca. 0,6%), un glicozid benzaldehidcianhidric, etc.
- Tătăneasă: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de tătăneasă constă în rizomi cu rădăcini întregi sau fragmente de rădăcini de 10-15 cm lungime, cu suprafața exteroioră negricioasă, cu striațiuni longitudinale, la interior albă sau albă-gălbui, cu fractura netă, nefibroasă, fără miros characteristic, gust slab mucilaginous, recoltați în luna martie și mai, rizomii și rădăcinile conținând 0,6-0,8 % alantoină, mucilagii, substanță de natură glicozidică: consolidină și consolicină, tanin, colină, asparagină, gumirezine, zaharuri, amidon, cantități mici de alcaloizi: simfito-cinoglosină, coniferină, substanțe minerale, etc.
- Muguri de plop: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de plop negru este formată din mugurii ovoizi, nedesfăcuți, acoperiți de bractee, ascuțiti la vârf, lucioși, de 1-2 (3) cm lungime și 4-6 mm grosime, recoltați de la sfârșitul lunii februarie până la începutul lunii aprilie, fiind rășinoși la interior, de culoare brună-deschis până la brun, cu miros plăcut, rășinos, balsamic, gust amăruい aromat și conținând glicozizi fenolici: salicina și populina; 0,5 % ulei volatil format din betulen, alfa-, beta- și gama-betulenol, d-humulen, alfa-carofilén, compuși de natură flavonică: crizina și tectocrizina, cca. 1,5 % taninuri, rezine, ulei gras, acid malic și galic, saponine, manitol, etc.
- Jaleș de grădină: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de jaleș de grădină este formată din frunze alungite ovate sau lanceolate, mai rar eliptice, lungi de 2-8 cm și late de 0,5-3 cm, cu baza rotunjită sau cuneată, mai rar ușor cordiformă, recoltate înainte sau imediat după înflorire, la bază frunzele având uneori doi lobi mici arcuați sau rotunjiți și marginea limbului fiind fin dințată, uneori aproape întreagă în timp ce frunzele bazale și mijlocii sunt peștiolate, iar cele superioare sesile, reticulat și penat nervate; pe partea inferioară și pe părțile proeminente ale părții superioare frunzele sunt adeseori albiciose păroase cu peri pluricelulari, fini, ce le conferă un aspect general verde-argintiu, mirosul fiind characteristic, gustul aromatic amar; părțile aeriene ale plantei conțin 0,20–0,60% ulei volatil, iar frunzele recoltate la începutul înfloririi 1-2%, uleiul volatil fiind format din tuionă, salvinol, absintol, din alfa- sau beta-pinene, acetat de linalol, camfor, borneol, acetat de bornil, cineol, sesquiterpene, etc. și pe lângă uleiul volatil, frunzele mai conținând tanin, acid ursolic, acid oleanolic, un principiu amar – picrosalvina, fitosteroli, acizii fumaric, clorogenic, nicotinic, cafeic; saponozide, rezine și oleo-rezine, substanțe estrogenice, vitamina B1 și C, azotat de potasiu etc.,

- Gălbenele: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de gălbenele este formată din flori cu receptacul, formate din antodii uscate de culoare galben-portocalie înconjurate de bractee verzi, fără peduncul, recoltate doar în zile însorite din luna iunie până în luna octombrie, cu miros slab aromat, gust amăruい sărat, florile de gălbenele cu receptacul conținând saponozide triterpenice având la bază derivați ai acidului glucuronil oleanolic: carotenoide dintre care licopina, alfa- și beta-caroten, neolicopina A, rubixantina, luteina, xantofila, violaxantina, flavoxantina, crizantemaxantina etc., precum și unele poliine; flavonoizi și glicozizi flavonici: izoramnetin-3-ramnoglicozizi, rutinozizi și derivați ai cvercetolului, ulei volatil (cca. 0,02%), substanțe amare cu structură nedefinită, gumirezine, mucilagii, esteri colesterinici ai acizilor lauric, miristic, palmitic și margaric, vitamina C, acid malic, substanțe proteice, etc.
- Pătlagina: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de pătlagină este formată din frunze de formă alungit-lanceolată, ascuțite la vârf, cu peștiol subțire și lung, cu nervuri paralele mai vizibile pe partea inferioară, lungi de cca. 20 cm și late de 4 cm, cu marginea întreagă sau îndepărtat denticulată, păroase până la glabrescente cu peștioul lanat păros de obicei, recoltate înainte sau în timpul înfloritului, având culoare verde specific, cu pete brune rezultate din uscare în proporție de maximum 10%, fără miros specific, cu gust acrișor amăruい, părțile aeriene ale plantei conținând mucilagii formate în special din xiloză, acid poliuronic, pentozane etc., aucubină, sau aucubozid care prin hidroliză dă aucubigenină și o moleculă de glucoză, o trioză, planteoză, tanin, glicozizi, saponine, zaharuri, ulei volatil, rezine, substanțe proteice, caritenoizi, filochinonă, vitaminele A, C și K, substanțe antibiotice etc.
- Brusture: Materia primă utilizată pentru obținerea extractului de brusture este formată din rădăcini provenite de la plante de 1-2 ani, întregi sau secționate, în lungime de cca. 10-15 cm, spongioase, de culoare albicioasă, recoltate în luna martie, aprilie, mai, octombrie, noiembrie, cu miros slab caracteristic, gust dulceag mucilaginos, apoi amar, rădăcinile plantei conținând cantități mari de inulină (cca. 40 %), acid palmitic, stearic, sitosterol și stigmasterol, cantități mici de ulei volatil (cca. 0,10%), vitamine din complexul B, acid cafeic, substanțe antibiotice cu structură încă neelucidată, etc.

Se mărunțesc plantele într-o moară cu granulația sitei de 0.5 – 2 cm, după care se cântăresc și se elaborează amestecul de plante (rețeta b), omogenizarea amestecului de plante efectuându-se în omogenizator timp de 20 minute, adăugându-se apoi propileneglicol și apă (rețeta a) la temperatura camerei într-un recipient de plastic închis la culoare în care se face din nou o omogenizare cu un omogenizator de mână după care se închide ermetic recipientul și se lasă la macerat amestecul timp de 2 – 3 săptămâni în recipientul ferit de lumină solară, amestecându-se zilnic și obținându-se tinctura după expirarea perioadei amintite prin presare mecanică a amestecului, impuritățile fiind îndepărtate prin sedimentare 2 – 3 zile și filtrare, în paralel introducându-se vaselina și lanolina într-un malaxor cu încălzire și încălzindu-se la 85 – 95°C până ce se lichefiază complet amestecul, urmând ca sub agitare lentă să se adauge ingredientele rămase (acidul salicilic în uleiul de parafină, polisorbatul) și să se omogenizeze timp de 60 – 80 minute. După reducerea temperaturii la 60 – 65°C se adaugă tinctura.

REVENDICARE

1. *Unguent veterinar*, obținut dintr-o tintură pe plante: iederă, sunătoare, coada șoricelului, tătăneasă, muguri de plop, salvie, gălbenele, pătlagină, brusture, **caracterizată prin aceea că** mai are în compoziție Vaselină – amestec semisolid de hidricarbonați C_nH_{2n+2} , Lanolină anhidră, Ulei de parafină, cunoscut și sub numele de ulei mineral, Acid salicilic $C_6H_4(OH)COOH$ și Polisorbat $C_{64}H_{124}O_{26}$.
2. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Vaselină în unguent este de la 49% la 53%.
3. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Tinctură în unguent este de la 14% la 15%.
4. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Lanolină anhidră în unguent este de la 3.5% la 5%.
5. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Ulei de parafină în unguent este de la 14% la 15%.
6. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Acid salicilic în unguent este de la 0.35% la 1.2%.
7. *Unguent veterinar*, conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** procentajul de Polisorbat în unguent este de la 14% la 15%.
8. *Unguent veterinar*, conform revendicările 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7, **caracterizat prin aceea că** se prezintă sub formă de cremă aplicabilă direct pe piele.
9. *Procedeu pentru prepararea Unguentului veterinar* definit în revendicările 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 8, constând dintr-o primă fază de obținere a unei tincturi dintr-un amestec de plante, **caracterizat prin aceea că** tintura se încorporează într-o cremă.
10. *Procedeu pentru prepararea Unguentului veterinar* conform revendicării 9, **caracterizat prin aceea că** încorporarea tinturii în cremă are loc prin amestecarea la cald de Vaselină cu Lanolină, urmând să se adauge ingredientele rămase - acidul salicilic în uleiul de parafină, polisorbatul - și să se omogenizeze, apoi adăugându-se tintura obținută din plante.

